

Titlu original (fr.): Les coeurs a l'unisson

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
VALERY, CLAIRE**

Întâlnire neașteptată/ Claire Valery
Traducător: Ileana Jitaru

București: Editura și Tipografia Alcris, 2020.

ISBN 978-606-736-353-1

I. Aurelian Micu (Editor)
II. Alexandra Piripitsis (Redactor)
821.111. 31=135.1

Colecția „ROMANTIC”

CLAIRE VALERY

Întâlnire neașteptată

Traducerea și adaptarea în limba română de:
ILEANA JITARU.

Editura și Tipografia

ALCRIS

vă recomandă ultimele aparitii din
colecția "ROMANTIC"

1079	Carole Dean	-O ofertă de nerefuzat
1080	Sheila Holland	-Inimi zbuciumate
1081	Jenny Ranger	-Un nou început
1082	Denise Egerton	-O femeie cutezătoare
1083	Lynn Fairfax	-Sub protecția iubirii
1084	Kathleen Eagle	-La fel ca altădată
1085	Stella Flint	-Cer roșu în zori
1086	Maysie Grieg	-Sfidând pericolul
1087	Penny Jordan	-Femeia care urăște bărbații
1088	Robin James	-Revenirea la viață
1089	Barbara Perkins	-Zbor spre primăvară
1090	Mary Arbor	-Sacrificiu pe altarul dragostei
1091	Lucy Walker	-Regăsirea speranței
1092	Jasmine Craig	-Dragoste învingătoare
1093	Tracy Pearson	-Căsnicie în pericol
1094	Isabelle Marais	-Mai mult decât iubiți
1095	Teresa Dawson	-Bărbatul renegat
1096	Caroline Adams	-Învăluită în întuneric
1097	Judith Smith	-Acuzat de crimă
1098	Yvonne Whittal	-Pe urmele unei legende
1099	Patty Copeland	-Căsătorie de conveniență
1100	Marina Thomas	-Croaziera uitării
1101	Amy Marie Sandrin	-Sărut în zăpadă

Capitolul 1

Un an. Trecuse aproape un an de când ea lucra la *Calul Negru*, barul hotelului Foothills. Și ca în fiecare seară de atâtea luni încocace, Charlotte simți un nod în gât când înfruntă lumina difuză a salonului.

Fără să lase să se vadă nimic din stânjeneala ei, Charlotte mergea încet printre mese. Simțea asupra ei, asupra picioarelor și umerilor goi, povara privirii clientilor.

A fi chelneriță într-un bar nu se potrivea deloc cu temperamentul tinerei femei, dar să lucreze împoziționată doar cu un corsaj minuscul și o bucătică de pânză ce nu avea comun cu fusta decât numele, îi displăcea îngrozitor. Și îndrăzneau să numească ținuta asta „uniformă”!

Zâmbind totuși, aşa cum o cerea funcția, Charlotte ajunse în fața tejhelei și, cu un gest amical, îl salută pe Tony, responsabilul barului. Acesta o privi cu uimire.

— Astă-seară pari foarte bine dispusă, zise el. Se poate ști de ce? Ea ridică din umeri.

– Nimic special. Doar că tocmai mă gândeam la ziua în care îmi voi lua adio de la acest loc. Perspectiva aceasta mă face întotdeauna veselă.

– Chiar aşa, Charlie? Şi eu care credeam că numai la gândul de a nu mă mai vedea, mori de tristețe...

– Îmi pare rău să te dezamăgesc, Tony, dar în ziua aceea, voi mulțumi Cerului.

– O să vezi tu, o să vezi ce dor o să-ți fie de mine! La toamnă, când te vei trezi într-o clasă, în fața unei armate de copii zburdalnici și insuportabili, vei regreta că ai lăsat baltă clientii aceștia generoși, lumina asta blândă, ambianța asta odihnitoare...

Tony îi întinse Charlottei un platou pe care ea îl luă mecanic.

– Dacă ai ști cât sunt de nerăbdătoare să-i am în fața mea pe acești „copii insuportabili”! zise ea. Altfel, mi-aș fi găsit de multă vreme o slujbă mai decentă.

Charlotte își înălță capul cu mândrie. Cum să nu fie multumită când a putut, singură, să-și plătească studiile și să obțină diploma care-i va permite să facă meseria pe care o visase întotdeauna? Sigur, în aceste condiții dificile, pregătirea examenului final îi luase cinci ani în loc de patru, dar ce mai conta această întârziere, din moment ce reușise!

Și totuși, prin câte mai trecuse înainte să ajungă aici! Mai întâi spălase vase într-un restaurant, apoi fusese vânzătoare de ziare și, în sfârșit, chelneriță în acest bar unde primea un salariu convenabil...

De mică, Charlotte visase să devină învățătoare. Și iată că această dorință urma să se împlinească! În curând, nu va mai

ÎNTÂLNIRE NEAȘTEPTATĂ

trebui să înfrunte lumina astă difuză, nici privirile atintite pe picioarele și pe decoltele ei! Nu va mai fi nevoie să poarte „uniforma” astă umilitoare și tocuri înalte! Cu chipul luminat de aceste gânduri, își privi colegul ai cărui ochi începură să sclipească.

– Înainte să te transformi într-o bătrână învățătoare ursuză, zise el, aş vrea să te pictez în plenitudinea tinereții și frumuseții tale. Sunt sigur că noul proprietar nu va vedea niciun inconvenient dacă schimbă puțin decorul.

Charlotte nu dăduse niciodată o prea mare atenție tabloului atârnat deasupra barului, pe care Tony i-l arăta acum. Nu-i trebui prea mult timp să-l privească pentru a surprinde vulgaritatea lui; reprezenta o femeie goală, cu un piept generos, cu un zâmbet ademenitor, întinsă pe o sofa... Niciunui pictor amator nu i-ar fi fost greu să facă o operă de o calitate mai bună și mai ales de mai mult bun-gust.

– Ai accepta să pozezi pentru mine?

– Și ce-o să zică Ann, soția ta, dacă m-aș dezbrăca special pentru tine? întrebă Charlotte pe un ton ironic.

– Nicio grijă în privința asta; Ann și cu mine am vorbit deja. I s-a părut ideea genială.

Tony fără îndoială, spunea adevărul. Ann era cea mai încrezătoare nevastă de pe pământ. Nu avusese niciodată nimic de obiectat în privința prieteniei care se legase de la început între soțul ei și Charlotte. Bineînteleș, era vorba doar de relații pur profesionale, dar în cazul de față „tovarășa de muncă” era o creațură sculpturală blondă, cu ochi violeti, ceea ce ar fi putut să nu fie pe gustul unei neveste legitime.

Oricum, cu sau fără acordul Annei, Charlotte era ferm hotărâtă să nu pozeze goală, nici pentru Tony nici pentru oricine altcineva. Și ca să-și demonstreze hotărârea, schimbă subiectul.

— Când o să-și preia atribuțiile noul proprietar?
— Cum?! exclamă Tony, cu un aer prefăcut indignat. N-ai fost la ședința de azi după-amiază? Toate angajatele au fost prezente. Noul patron ne-a explicat ce așteaptă de la noi.

— Știi bine că n-am fost liberă. Așadar, ce-a zis noul patron? Și cum arată?

— Habar n-am! Nici eu n-am fost.
— Și îndrăznești să-mi faci mie observație!
— N-ai decât s-o întrebi pe Linda. O să-i facă o plăcere nebună să-ți povestească totul în amănunt.

— Nu mă îndoiesc. Și de altfel, grăbește-te și dă-mi măruntiș înainte să apară ea. Pentru că, dacă începem să trăncănim, n-o să mai terminăm niciodată!

Pentru Charlotte, Linda era ca un fenomen venit de pe altă planetă, un fel de martiană, pentru că își adora meseria, considera că a fi chelneriță de bar reprezenta o stare socială inestimabilă, și se simțea flatată de fiecare dată când un client se arăta mai întreprinzător față de ea. Fusese chiar încântată când, într-o seară, doi bărbați nițel cam chercheliți se bătuseră din cauza ei. Entuziasmul ei copilăresc ar fi putut s-o facă simpatică dacă, pe lângă toate astea, Linda nu s-ar fi dovedit a fi cea mai mare bârfitoare din tot stabilimentul.

Dumnezeule, iat-o că vine! Era imposibil să-i mai scape! Și Tony, care nu-i mai dădea odată măruntișul acela de care Charlotte avea nevoie ca să dea restul clientilor!

ÎNTÂLNIRE NEAȘTEPTATĂ

— Salut, amândurora! Nu v-am văzut la ședință! Vă păstrasem locuri lângă mine.

— Salut, Linda!

Charlotte îi aruncă o privire scurtă colegii sale, apoi începu să numere banii pe care Tony îi dăduse în sfârșit.

— A fost interesant? o întrebă Tony pe Linda.

— Pff! O grămadă de discursuri despre ceea ce trebuie sau nu trebuie să facem, ca de obicei! Dar, pe de altă parte, noul proprietar merita deplasarea. N-am văzut în viață mea un bărbat mai seducător! Are un magnetism irezistibil!

În timp ce Linda își ridică în tavan ochii extaziati, Charlotte și Tony schimbară o privire amuzată și exasperată în același timp.

— Un farmec de-ți taie răsuflarea! continuă Linda. Nu înțeleg de ce nu s-a făcut actor de film. Dacă ar apărea pe ecran, ar face prăpăd! Și se pare că este putred de bogat. Așa a zis Murray. O să se instaleze în apartamentul de la mansardă. Oh, dacă măcar m-ar remarcă puțin!

Era deja prea mult pentru Tony și Charlotte. Lăsând-o pe colega lor cu fantasmale sale, plecară fiecare să-și vadă de treburi. Sigur, erau obișnuiți cu reacțiile excesive ale Lindei de fiecare dată când un bărbat cât de cât arătos intra în bar, dar n-o văzuseră niciodată într-o asemenea stare de -surescitare.

Pentru o clipă, Charlotte avu un sentiment de milă față de Tânără femeie. Pentru că și ea, odată, cunoscuse un bărbat cu un „magnetism irezistibil“. Și, din întâlnirea aceea, trăsesese niște învățăminte pe care nu le va uita curând...

După puțin timp barul începu să răsune de râsete, zgomote de voci, chemări. Ca în fiecare vineri, în afara clientilor hotelului, care veneau la bar, erau și mulți oameni din împrejurimi veniți să se relaxeze după o săptămână de muncă. Valurile muzicii revărsate de difuzoare acopereau hărmălaia conversațiilor, și fumul de țigară forma un nor deasupra capetelor.

Tot făcând curse între mese și bar, Charlotte simțea cum, încet-încet, o cuprinde oboseala.

Istovită, două ore mai târziu, își luă răgazul să mai răsuflă puțin, în timp ce Tony îi pregătea comanda.

– Betele mele picioare! zise ea, gemând.

– Gândește-te mai bine la bacșisurile pe care o să le iezi, îi sugeră Tony.

Tony avea dreptate. Așa că își luă platoul și plecă tocmai când acesta o întreba:

– Charlie, nu l-am văzut pe Clark? Abia acum a venit, cu niște prieteni. Dacă pot să-ti dau un sfat, este să uiți de picioarele tale și să zâmbești. Pentru că încă el este patronul, chiar dacă nu pentru multă vreme.

Și, coborând vocea, adăugă:

– De altfel, ar trebui să fii de două ori atentă. Nu se știe niciodată, poate că bărbatul care-l însôtește este chiar succesorul lui...

– Eu sunt întotdeauna atentă, afirmă Charlotte.

Aruncă o privire spre celălalt capăt al sălii și-l recunoscu pe domnul Clark după chelia lui strălucitoare. La masa lui se mai aflau două femei și un bărbat; în semiobscuritatea din încăpere, nu li se puteau distinge trăsăturile. Dacă străinul de

la masă era într-adevăr noul proprietar, se întreba de unde ideea Lindei despre „magnetismul lui irezistibil“. Nu, zău, Charlotte nu-i găsea nimic remarcabil, cel puțin de la distanță asta.

Dar acum ea avea alte griji! Se strecură printre două mese și se duse să servească doi clienți care-i comandaseră cocteile.

– Face patru dolari optzeci.

Cel mai gras dintre bărbați scoase din portofel o bancnotă de cinci dolari pe care o strecuă în decolteul fetei zicând cu o voce groasă:

– Poți să păstrezi restul, scumpă.

Jignită, Charlotte luă două monede de pe platou și le aruncă pe masă.

– Mulțumesc, dar eu nu accept bacăsuri de la oameni grosolani.

Și, întorcându-se brusc, se pregătea să plece când cel de al doilea client îi dădu o palmă usoară pe coapsă. De data asta, era prea mult! Furioasă, cu mâna deja ridicată, Charlotte vru să-l pălmuiască pe odiosul personaj. Totuși, se stăpâni. Toate privirile erau îndreptate spre ea și cu siguranță că vor atrage și atenția domnului Clark. Deviza acestuia însă era: „Clientul are întotdeauna dreptate“. În aceste condiții, era inutil să conteze pe înțelegerea lui. De altfel, era timpul să se ducă să-l servească. Cu un zâmbet încurcat, Charlotte se apropiu de masa la care stătea acesta cu oaspeții lui.

– Ai probleme, Charlie? întrebă domnul Clark.

– Nimic grav, domnule.

– Foarte bine. Cunoști principiul meu: înainte de orice, contează fericirea clienților noștri.

– Știu, domnule.

Luându-și carnetul, Charlotte notă comenziile domnului Clark și apoi ale celor două femei care-l însoțeau. Cea mai Tânără dintre ele o surprinse cu înfățișarea ei juvenilă. Cu mutrișoara-i rotundă, cu părul negru, lung, prins cu o panglică, cu rochia roz-pal, semăna mai mult cu o fetiță model decât cu o obișnuită a barurilor. Ea comandase un coctel ușor dar cu alcool totuși. Câți ani o fi având? Șaisprezece? Optsprezece? În orice caz, nu mai mulți. Ceea ce însemna că prezența ei aici era absolut ilegală, pentru că nu erau acceptați tineri de mai puțin de douăzeci și unu de ani.

Charlotte ezită o clipă. Domnul Clark le recomanda angajaților săi să nu încalce regulamentul și astă seară tocmai el avea la masă o adolescentă!

Oare îi intindea o capcană Charlottei, ca să afle dacă, într-o asemenea împrejurare, este în stare să respecte legea? Ce să facă? Să-i ceară tinerei un act de identitate? Dar era astă oare o manieră diplomatică de a te purta cu un client a cărui „fericire o doreai înainte de orice“? În mod sigur că nu. S-ar putea ca domnul Clark să nu aprecieze această inițiativă. Totuși, dacă s-ar întâmpla să fie un control la bar tocmai astă-seară, dacă ar veni un inspector să se asigure că niciun minor nu se află aici ca să consume alcool, ce s-ar întâmpla? Cine ar suporta consecințele? Firește că Charlotte, și nu domnul Clark.

Cam pe aici era Charlotte cu întrebările privind ieșirea din această situație încurcată, când privirea îi căzu pe celălalt

bărbat așezat la masă. Imediat bănuia că este vorba de noul proprietar. Incontestabil, corespunde perfect descrierii entuziaste pe care i-o făcuse Linda.

Era foarte frumos, de o frumusete virilă la care nicio femeie nu putea rămâne insensibilă, cu fruntea lată, cu pomeții înalte, cu bărbia bine conturată. Când întoarse ochii spre ea, privirile îi se întâlniră și ea rămase tintuită de stufoare. Privirea aceasta luminoasă, o privire care îți scocea până în adâncul susținelui, nu-i era deloc străină. Înima fetei începu să bată furtunos.

Chiar și după atâtia ani, simpla prezență a acestui bărbat îi provoca Charlottei o tulburare nemaipomenită. Era ca un adevărat cataclism! Îi scruta cu aviditate trăsăturile, remarcă și cele mai mici schimbări.

Sase ani! Trecuseră șase ani de când nu se mai văzuseră...

Firește, Harris nu mai avea nimic din Tânărul de douăzeci și trei de ani pe care ea îl cunoscuse. Chipul i se maturizase, trupul căpătase parcă forță. Cu toate asta, pentru Charlotte era la fel de familiar, ca și cum nu s-ar fi despărțit niciodată. Cu o violentă emoție, ea îl redescoperea pe bărbatul cu care ar fi trebuit să se mărite, tatăl copilului pe care-l purtase în pântec.

Fremătând de nerăbdare, se pregătea să-l salute, să-i spună pe nume. Dar, ca pentru a se feri de un pericol, el comandă pe un ton glacial:

– Un whisky, te rog.

După care își întoarse privirea de la Charlotte și-și continuă discuția cu prietenii.